

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE
HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Praha, 2019

Nelly Helclová

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Hudební umění

Housle

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

CESTA VÁŠI PŘÍHODY ZPĚT DO VLASTI A JEHO ODKAZ

Nelly Helclová

Vedoucí práce: doc. MgA. Bohuslav Matoušek

Oponent práce: MgA. Jiří Panocha

Datum obhajoby: 4. 6. 2019

Přidělovaný akademický titul: BcA.

Praha, 2019

THE ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

MUSIC AND DANCE FACULTY

Art of music

Violin

BACHELOR'S THESIS

**THE JOURNEY OF VÁŠA PŘÍHODA BACK TO HIS
HOMELAND AND HIS HERRITAGE**

Nelly Helclová

Thesis Advisor: doc. MgA. Bohuslav Matoušek

Examiner: MgA. Jiří Panocha

Date of thesis defense: 4. 6. 2019

Academic title granted: BcA.

Prague, 2019

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

Cesta Váši Příhody zpět do vlasti a jeho odkaz

vypracovala samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne .....

.....

podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Abstrakt

Tato bakalářská práce pojednává o životě a pozdějším osudu jednoho ze světových sólistů, pocházejícího z Československa - Váši Příhody. V první kapitole je věnována stručnější pozornost jeho životu. Můžeme zde najít vysvětlení, proč se k Příhodovi český národ zachoval nepatříčně a jak tuto skutečnost Příhoda snášel. Další kapitola je především o náročném a zdlouhavém převozu ostatků tohoto houslového virtuosa zpět do Čech, kam se toužil vrátit. V poslední kapitole jsem shrnula odkaz Váši Příhody a to, kde se s jeho osobou můžeme dnes setkat.

Klíčová slova

Váša Příhoda, exhumace, převoz, ostatky, odkaz, Pavla Žilová

Abstract

This bachelor's thesis is about Czechoslovak violin virtuoso Váša Příhoda, who was in fact great violin star, but not in Czechoslovakia because of absurd accusations related to Nazism in Germany. This thesis consists of three main chapters. In the first one we get to know few details about Příhoda's life. In the second chapter I described in detail how exhumation of Příhoda (with his family) and transfer back to Czech Republic was accomplished. Finally in the third chapter I discovered, that we can still get to know this person thanks to few lectures, concerts and other events that take place in order to pay tribute to this fantastic violinist.

Key words

Váša Příhoda, exhumation, transfer, remains, heritage, Pavla Žílová

Poděkování

Mé největší poděkování patří paní Pavle Žílové, zakladatelce Institutu Váši Příhody. Bez její obětavé práce by Váša Příhoda pomalu ale jistě upadal v zapomnění. S jejím laskavým svolením jsem směla čerpat z jejích soukromých materiálů a osobního rozhovoru s ní, ve kterém mi poskytla spoustu dojmů, zážitků a informací. Velmi si vážím její otevřenosti a mnohokrát děkuji za možnost psát o tak zajímavém počínu.

Obsah

Úvod.....	1
1. Životní osudy Váši Příhody	2
1.1. Zrod velké houslové hvězdy	2
1.2. Cesta do zahraničí	3
1.3. Kariéra v Itálii.....	3
1.4. Nové možnosti	4
1.5. 2. světová válka.....	5
1.6. Československé peripetie.....	5
1.7. Únik do klidného zahraničí	7
1.8. Podzim života	8
1.9. Velký návrat do Československa	8
1.10. Poslední roky	9
2. Váša Příhoda zpět ve Vodňanech	10
2.1. Jak to všechno začalo	10
2.2. Další jednání	11
2.3. První problémy	11
2.4. Další problém – paní Karla Edelbauer.....	13
2.5. Další plánování	18
2.6. Exhumace a převoz	19
2.7. Příhodovy zpět v Čechách	21
3. Odkaz Váši Příhody	23
Závěr.....	25
Přílohy.....	26

Úvod

Pro svou bakalářskou práci jsem si zvolila téma, které se zabývá osobou vynikajícího houslisty Váši Příhody. Zjistila jsem, že je mezi námi stále mnoho mladých lidí, především umělců, kteří neznají tak význačnou českou osobnost. Dala jsem si tedy za cíl o něco blíže seznámit čtenáře s Vášou Příhodou. K této práci mne vedla ještě další skutečnost. V roce 2016 se uskutečnila akce, které předcházely roky náročné práce a příprav. Byl to převoz ostatků Váši Příhody a jeho rodiny z Vídně zpět do rodných Vodňan. Já sama jsem se tohoto dne účastnila jako jedna z účinkujících vzpomínkového koncertu. Kromě této akce jsem měla tu čest účinkovat ještě na jiných akcích spojených s Vášou Příhodou, které pořádala paní Pavla Žílová a Institut Váši Příhody. Mimo jiné jsem se zúčastnila několika ročníků soutěže „*Nové evropské talenty Váši Příhody*“ v Českých Budějovicích.

Mou motivací k napsání této práce bylo, abych se dozvěděla já sama o exhumaci a převozu ostatků mistra více a abych mohla dále předat tyto cenné informace. Dosud nebylo nikde publikováno, jak celý tento počín probíhal. Jen příležitostně jsou k nalezení útržky v místních novinách nebo na internetu.

1. Životní osudy Váši Příhody

1.1. Zrod velké houslové hvězdy

Váša Příhoda se narodil 22.srpna roku 1900 ve Vodňanech. Pokřtěn byl jako Václav František. Pomineme-li Vášova otce Aloise, který byl houslistou a též pedagogem, byl Váša jediným, kdo se v úzkém rodinném kruhu věnoval hudbě profesionálně. Jeho zájem o hudbu byl značný už od útlého dětství. Rád chodíval poslouchat žáky svého otce do hodin a aktivně reagoval na to, co se mu nelíbilo např. taháním žáků za nohavice.

Ve třech letech dostal Váša své první plechové housličky. Na ty se k úžasu rodičů naučil poměrně rychle několik písniček.

Jeho prvním učitelem se tedy stal otec Alois. Výuka byla pro oba spíše radost než povinnost. V té době byl ve světě oblíbený kult tzv. „zázračných“ dětí. Ty měly velký talent a v útlém věku objížděly koncertní pódia. Mezi takové talentované dítě Váša bez pochyby patřil. Jeho otec však bral tento fakt rozumně a nehodlal nijak těžít ze synova nadání. Naopak, nespěchal na jeho vývoj a nenutil ho vůbec veřejně vystupovat. Zkrátka z něj nechtěl mít hned hotového umělce. Váša tak měl dostatečnou možnost vyžrát jak psychicky, tak fyzicky. I díky tomu jeho hvězda nezanikla, jako se často stávalo u spousty jeho vrstevníků.¹

Již v osmi letech zvládl Váša nastudovat Brahmsův či Beethovenův koncert. Tehdy otec usoudil, že Váša potřebuje zkušenější pedagogické vedení. Obrátili se proto na pedagoga Pražské konzervatoře Jana Mařáka. Ten si malého Vášu oblíbil. I tak ho však vedl vcelku přísně. Přestože u Mařáka studoval Váša 10 let, nikdy se nestal studentem konzervatoře. Váša u něj studoval soukromě, aby nemusel docházet na teoretické předměty na konzervatoř a měl tak čas na šestihodinové cvičení. Do dvanácti let ještě k tomu Váša docházel na vinohradské gymnázium v Praze. Otec mu poté kvůli ušetření času zajistil soukromé učitele.²

---

¹ VRATISLAVSKÝ, Jan. *Váša Příhoda*. Vydání druhé. Praha: Supraphon, 1974, 72 s. Lyra, s. 13-15.

² BUDIŠ, Ratibor. *Slavní čeští houslisté*. Praha: Státní hudební vydavatelství, 1966. Hudba na každém kroku (SHV), s.153.

Přibližně od roku 1912 počal Váša více veřejně vystupovat. Už v březnu v roce 1915 vystoupil na koncertě s Bruchovou Skotskou fantazií spolu s Českou filharmonií. Později spolu provedli ještě koncert pro housle Antonína Dvořáka a Španělskou symfonii Eduarda Lala.³

1.2. První cesta do zahraničí

Není divu, že začal malý Váša přemýšlet o cestování. Vynikajícího mladého houslistu by jistě světová pódia uvítala. Byla zde ale i jiná věc, která ho nutila uvažovat o cizině. První světová válka nebrala konce a nevyhýbala se ani dětem, jako byl Váša.

První cesty za hranice se Váša dočkal roku 1919. Jeho prvním impresáriem se stal rodinný známý Otto Jackerle, který do té doby jinak působil jako bankovní úředník. Učil ale také Vášu německému jazyku. Vypravili se spolu do Švýcarska, kde Váša odehrál několik koncertů. Publikum i kritici byli Vášovým výkonem nadšeni. Bohužel ale skoro nikdo neznal nově vzniklý Československý stát a ani jméno tohoto mladého houslisty. Návštěvnost koncertů tedy byla dosti malá. Dalo by se říci, že na jednu stranu tato cesta nebyla zcela úspěšná. Otto Jackerle byl výjezdem zklamán a vrátil se zpět k profesi bankovního úředníka.

1.3. Kariéra v Itálii

Brzy si Váši všiml další významný člověk. Rudolf Richter pocházel z pivovarské rodiny a o hudbě toho moc nevěděl. Ovládal ale němčinu a francouzštinu a měl velký obchodní talent. Mladého houslistu viděl poprvé hrát na koncertě na Moravě. Okamžitě věděl, že jejich spojení by mohlo mít budoucnost. Sjednal tedy Vášovi několik koncertů zatím ještě v Československu. Výtěžek z koncertu spolu s příspěvky od přátel použili jako finanční základ na společnou cestu do zahraničí. Odjžděli jen ve třech – Richter, Příhoda a pianistka Asta Doubravská.

Prvotní Richterův záměr byl navštívit Spojené státy. Evropa byla ale nakonec jistějším místem pro „start kariéry“. I Váša chtěl jako první místo raději zvolit Itálii. Rád hrával skladby italských mistrů a proto žil v domnění, že by italské publikum toto mohlo ocenit. Bohužel se ale po příjezdu opakovala podobná situace jako ve

---

³ BUDIŠ, Ratibor. *Housle v proměnách staletí*. Praha: Supraphon, 1975, s.84.

Švýcarsku. Nikdo neznal jméno Váša Příhoda a hleděli na něj jako na bývalého příslušníka Rakousko – uherské monarchie, se kterou byla předtím Itálie ve válce. Veškeré finance, které byly určeny k pokrytí všech nákladů v Itálii, padly na organizaci koncertů na vlastní pěst. Kritika byla opět skvělá, ale vložené peníze se nevracely.

Váša ale vzal vše do vlastních rukou. Navštívil milánskou kavárnu Grand Café Italia, kde se nabídl kavárnímu orchestru jako sólista. Byl ihned přijat a začal zde vystupovat každý večer. Nejen hosté kavárny, ale i personál byli z jeho hry u vytržení. Všimli si ho zde novináři a začali se zajímat o jeho strastiplnou cestu až sem. Koncerty a nabídky už se jen hrnuly. Při vystoupení v rámci klubu žurnalistů během Silvestra 1920 byl mezi posluchači i slavný dirigent Arturo Toscanini, který byl taktéž uchvácen Příhodovým hraním. Jeho zvolání ještě přispělo k větší popularitě a většímu zájmu o Příhodu: „Paganini nemohl hrát lépe než tento mladík!“⁴

1.4. Nové možnosti

Tímto se Vášovi otevřely dveře do světa. V Itálii odehrál přes 80 koncertů. Všechny byly samozřejmě vyprodané. Dále vystupoval ve Francii, kam ho přijel podpořit i jeho otec Alois. V roce 1920 opustil Evropu a vydal se na turné do Ameriky. Do roku 1921 koncertoval po celých Spojených státech a také v Kanadě. Opět s velkým úspěchem a opět všude vyprodáno. Po krátkém odpočinku v Itálii se Váša opět vydal na cesty. Koncertoval v Africe, Asii nebo Sovětském svazu. Všude byl přijat velice vlídně. Velmi úspěšné byly i cesty do Jugoslávie a Španělska. Miláčkem publika byl ovšem stále hlavně v Itálii a dále v Německu a Rakousku. Sám Váša se ale nejradyji vracel do Prahy a do svých milovaných Vodňan.⁵

V roce 1930 se Váša oženil s Almou Rosé, vídeňskou houslistkou a dirigentkou s židovským původem. Její matka Justina byla sestrou hudebního skladatele Gustava Mahlera. Otec Arnold, známý vídeňský houslista, byl mimo jiné i

---

⁴ VRATISLAVSKÝ, Jan. *Váša Příhoda*. Vydání druhé. Praha: Supraphon, 1974, 72 s. Lyra, s. 20-25.

⁵ BUDIŠ, Ratibor. *Slavní čeští houslisté*. Praha: Státní hudební vydavatelství, 1966. Hudba na každém kroku (SHV), s.156-160

koncertním mistrem Vídeňských filharmoniků. Alma se tak už od útlého dětství věnovala hudbě a díky své rodině často navštěvovala Československo, což ji také s Vášou spojovalo. Jejich manželství ale nebylo příliš šťastné. Rozvedli se po pěti letech, tedy v roce 1935. Alma zůstala ve Vídni a založila si zde svůj dámský komorní orchestr.⁶

1.5. Druhá světová válka

Jakmile vypukla další válka, Vášova vystoupení byla ohrožena. Z míst, kam se mohl vydat koncertovat, zůstalo pouze Německo, Rakousko a Československo. Začal se tedy o něco intenzivněji věnovat pedagogické činnosti. Mimo jiné stál u zrodu klavírního tria s názvem *Mistrovské klavírní trio*. Toto trio vzniklo v roce 1942. Jeho členy byli Váša Příhoda, violoncellista Paul Grümmer a klavírista Friedrich Wührer. Toho později vystřídal Michael Raucheisen.⁷

Poslední Příhodův sólový koncert před koncem války se uskutečnil 31. března 1944 v Praze v Lucerně. Poté následovala dvouletá pauza, kdy koncertoval jen pomálu⁸.

V tuto dobu žil Váša trvale v Praze. Z koncertních cest se vždy rád vracel do drahé Prahy, kde měl i rodinné zázemí. Krom jeho manželky a dcery Libuše zde stále žila jeho matka i jeho sestra Růža. Sám Váša také doufal, že by zde později mohl pokračovat v pedagogické činnosti. Jeho sny se ale brzy rozplynuly a přišlo hořké vystřízlivění.

1.6. Československé peripetie

V roce 1946 dostal vysokou pokutu od Ústředního národního výboru hlavního města Prahy. Byl také veřejně pokárán a dostal zákaz koncertovat v

---

⁶ CHMEL DENČEVOVÁ, Ivana, Radek BROŽ a Anna DUCHKOVÁ. Osudové ženy: Alma Rosé. *Český rozhlas: Dvojka* [online]. 14.12. 2018 [cit. 2019-04-13]. Dostupné z: <https://dvojka.rozhlas.cz/hrala-na-svetovych-podiich-i-spoluvezenkynim-v-osvetimi-osudove-zeny-alma-rose-7704756>

⁷ VRATISLAVSKÝ, Jan. *Váša Příhoda*. Vydání druhé. Praha: Supraphon, 1974, 72 s. Lyra, s.32

⁸ BUDIŠ, Ratibor. *Slavní čeští houslisté*. Praha: Státní hudební vydavatelství, 1966. Hudba na každém kroku (SHV), s.162

Československu. To vše díky podezření z podporování nacismu nebo spolupráce s Němci a obdržení bytu po židovském vězni.

Věc se ale měla jinak. Váša jako umělec sice za války navštěvoval Německo, ale pouze pracovně. Pracovních příležitostí pro umělce díky válce ubývalo a tak nezbylo nic jiného, než koncertovat tam, kde se dalo. I tak ale na tom Příhoda s rodinou nebyli finančně nejlépe. Mimo jiné byl z podpory nacismu osočen i díky článku v novinách *Národní politika*. Několik českých umělců bylo pozváno říšským ministerstvem pro osvětu lidu a propagandu na několik dní do Německa a Holandska. Článek byl ale pisatelem poněkud pozměněn a z obyčejného rozhovoru vznikl článek prokazující vděk Říši.

Ohledně zmíněného bytu bylo vše také jinak. Do roku 1943 žil Váša se svou druhou ženou Jindřiškou v Praze v Náplavní ulici. Zánik jejich vztahu ho ale vedl k tomu, že opustil společné bydlení a přestěhoval se na krátký čas do Mnichova. Odtud dojížděl učit do Prahy. Během pobytu v Německu se v Berlíně spřátelil s rodinou Hrubých. Dcera Karla Hrubého, Helena, se později stala Vášovou další životní partnerkou. Po bombardování Berlína, kde byla postižena také rodina Hrubých, se všichni přesunuli do Prahy. Rodiče Heleny požádali magistrát o byt a byl jim přidělen jeden na Karlově náměstí. Totéž učinila i Helena s Vášou. Jim byl v roce 1944 přidělen nezařízený byt po vězněné židovské rodině.

V roce 1946 museli Váša s Helenou byt na úřední příkaz opustit. I proto se tedy později rozhodli pro trvalý přesun do zahraničí.⁹

V tomtéž roce 1946 se ještě Váša pokusil o návrat do rodných Vodňan. Snil, že se zde jednou natrvalo usadí. V dopise místnímu národnímu výboru vyjádřil, jak jsou mu Vodňany blízké a touží se tam vrátit. Spolu se sestrou Růžou několikrát zažádali o možnost trvalého pobytu ve Vodňanech. Všechny žádosti byly ale zamítnuty.¹⁰

Další ránou pro Vášu bylo i nařčení německého tisku po skončení války. A sice že je zodpovědný za smrt své první ženy Almy. V roce 1942 Almě zemřela matka a

---

⁹ VRATISLAVSKÝ, Jan. *Váša Příhoda*. Vydání druhé. Praha: Supraphon, 1974, 72 s. Lyra, s.34-35

¹⁰ WENDEL, Wolfgang. *Váša Příhoda: Opomíjený houslista století*. *Časopis Harmonie: online* [online]. 3.8. 2006 [cit. 2019-04-15]. Dostupné z:

<https://www.casopisharmonie.cz/rozhovory/vasa-prihoda-opomijeny-houslista-stoleti.html>

situace v nacistickém Německu nebyla pro její židovskou rodinu příznivá. Odjela proto spolu s otcem do Londýna. Po finanční stránce to však nebylo lepší, a tak odtud musela dojíždět koncertovat i např. do Holandska. Při svém pokusu o cestu do Švýcarska byla Alma zatčena a dopravena do koncentračního tábora v Osvětimi, kde v roce 1944 zemřela.¹¹

1.7. Únik do klidného zahraničí

Konec války tedy Vášovi opět otevřel dveře do světa. Krom Francie ho přivítala opět i Itálie. Zde byl stále miláčkem publika, stejně jako na začátku své kariéry. Zavítal mimo jiné i do Káhiry nebo Alexandrie.

Po pražských těžkostech se Vášovým novým domovem stala villa v italském městečku Rapallo. A zanedlouho i pro celou rodinu Příhodových.

Brzy se ale objevil další problém. V roce 1948 bylo potřeba prodloužit platnost pasu. Bohužel byly československé úřady po předešlých událostech s Příhodou neoblomné. Jednání o prodloužení bylo neúspěšné. Vášovi nezbylo nic jiného než požádat o cizí státní občanství, aby mohl i nadále koncertovat v cizině. První volba padla na Itálii. Jednání bylo ale příliš dlouhé. Proto Váša využil nabídky, která přišla z Turecka během jeho turné. Přidělení tureckého státního občanství způsobilo u nás nemalé pozdvižení. Přesto to byla pouhá nutnost, aby se Váša jako umělec uživil. Sám si přitom ale přál ponechat české občanství.

Po změně občanství Váša koncertoval po celé Itálii, dále v Holandsku, Švýcarsku nebo Německu. Poprvé po druhé světové válce Váša zavítal také do USA. Zde se ale rozhodl i přes velký úspěch turné předčasně ukončit. Opět se objevovaly názory, že je Příhoda zodpovědný za předčasný skon své první manželky Almy a to mu nepřidalo na optimismu.¹²

---

¹¹ CHMEL DENČEVOVÁ, Ivana, Radek BROŽ a Anna DUCHKOVÁ. Osudové ženy: Alma Rosé. *Český rozhlas: Dvojka* [online]. 14.12. 2018 [cit. 2019-04-13]. Dostupné z: <https://dvojka.rozhlas.cz/hrala-na-svetovych-podiich-i-spoluvezenkynim-v-osvetimi-osudove-zeny-alma-rose-7704756>

¹² VRATISLAVSKÝ, Jan. *Váša Příhoda*. Vydání druhé. Praha: Supraphon, 1974, 72 s. Lyra, s.35-40

1.8. Podzim života

V roce 1950 se stal Váša profesorem na Vídeňské hudební akademii. Mimo jiné vedl i letní Mistrovské kurzy v Salcburku. Aby se mohl více věnovat učení, přestěhoval se nakonec Váša s rodinou z Itálie do Rakouska. Usídlili se v městečku St. Gilgen, blízko jezera Wolfgangsee. Bylo to ideální místo i proto, že byl Váša od mládí vášnivým rybářem. Vzdálenost od St. Gilgen do Vídně nebyla malá, ale Váša byl znám také pro svou velkou zálibu v automobilech. Proto ani tato skutečnost pro něj nebyla překážkou a ochotně dojížděl do Vídně a zpět.

I nadále Váša koncertoval po celém světě. Bez většího odpočinku přejížděl mezi Německem, Belgií, Jugoslávií, Itálií a dalšími zeměmi. V té době ale přišla další rána. V roce 1954 si v Salcburku při pádu na poškozeném chodníku zlomil ruku. Naštěstí se díky moderní a včasné péči lékařů ruka rychle hojila. Po několika týdnech od úrazu už mohl Váša zkoušet hrát. Začínal opět s Ševčíkovými cvičeními a poctivě na sobě pracoval. I díky tomu se mohl již za půl roku opět postavit na koncertní pódium v Itálii. Nikdo z přítomných ani netušil, čím si Váša do té doby prošel. Ihned po zotavení opět nasadil své vysoké pracovní tempo, kdy jen občas a málo odpočíval. To se zaručeně dříve či později muselo podepsat na jeho zdravotním stavu.

Jako pedagog na Vídeňské akademii byl čím dál více vytíženější. Cesty ze St. Gilgen do Vídně a zpět byly pro něj stále náročnější. Proto se rozhodl přestěhovat se s rodinou do Vídně. Villa v St. Gilgen ale i nadále zůstala jejich prázdninovou rezidencí.

1.9. Velký návrat do Československa

V roce 1956 Váša konečně po dvanácti letech opět zavítal i do Československa. Vystoupil 30. května v Obecním domě v Praze. Zahrál zde Dvořákův houslový koncert a moll, v rámci festivalu Pražské jaro. O úspěchu svědčí patnáctiminutový potlesk a posluchači, kteří kvůli nedostatku místa stáli na okenních rámech. Váša poté odehrál ještě několik recitálů v Praze, Brně a Bratislavě. Nikdo už ale nemohl netušit, že to bylo jeho poslední vystoupení u nás.

I po tak velkém úspěchu ale Čechoslováci nenabídli Vášovi další koncertní nebo pedagogické příležitosti. Snad bylo toto zapříčiněno pomluvami a událostmi, které

se staly roku 1946 a dále. Např. nabídka orchestru FOK na vystoupení v roce 1957 byla náhle z technických důvodů zrušena. Nebo to možná bylo jen neznalostí kvalit sólisty, který vyprodával světové sály.

Národní výbor ve Vodňanech dostal v době Vášova pobytu u nás od Ministerstva kultury dopis. V něm bylo doporučení, aby byl Příhodovi umožněn pobyt ve Vodňanech v době jeho návštěvy Československa. Zanedlouho ale přišlo nové nařízení z nejvyšších míst. Doporučení o pobytu ve Vodňanech bylo zamítnuto. A důvod? Ten byl prostý. Místní národní výbor to zkrátka nemohl a nechtěl vzít v úvahu. Váša se tedy do Vodňan ani do Československa už nevrátil.¹³

1.10. Poslední roky

V dalších letech Váša i nadále koncertoval. Přitom ale však pociťoval větší a větší touhu učit a usadit se.

Vášův poslední koncert se uskutečnil 26. dubna 1960 v Dortmundu. Vystoupil zde se svým milovaným dílem, Dvořákovým houslovým koncertem. Z tohoto posledního turné se ale vrátil domů v chabém zdravotním stavu. Po zotavení opět navázal na své typické vysoké pracovní tempo a plánoval další činnost. V půlce června 1960 ho v Curychu pravděpodobně postihl infarkt. Závěry vyšetření ve Vídni nebyly příznivé. Poukazovaly podle všeho na již probíhající onemocnění. Váša tedy nadále zůstal v nemocnici.

Zemřel 26. července 1960 po dalším srdečním infarktu ve Vídeňské nemocnici. Byl pohřben na hřbitově ve vídeňském Hietzingu.¹⁴

---

¹³ WENDEL, Wolfgang. Váša Příhoda: Opomíjený houslista století. *Časopis Harmonie: online* [online]. 3.8.2006 [cit. 2019-04-15]. Dostupné z:

<https://www.casopisharmonie.cz/rozhovory/vasa-prihoda-opomijeny-houslista-stoleti.html>

¹⁴ VRATISLAVSKÝ, Jan. *Váša Příhoda*. Vydání druhé. Praha: Supraphon, 1974, 72 s. Lyra, s. 42-47

2. Váša Příhoda zpět ve Vodňanech

2.1. Jak to všechno začalo

Hlavním aktérem celé náročné akce byla paní Pavla Žílová. Jakožto houslistka žijící ve Vodňanech, se hrdě hlásí k odkazu Váší Příhody. Je též velmi vzdálenou příbuznou samotného Váší. Paní Žílová byla členkou orchestru FOK nebo orchestru Státní opery Praha. I díky ní se v roce 2000, u příležitosti výročí 100 let umělcova narození, umístila pamětní deska na Vášův rodný dům, jehož byla právoplatným vlastníkem. Je také zakladatelkou Institutu Váší Příhody. S její pomocí se pořádají přednášky a koncerty, ve kterých se na mistra Příhodu vzpomíná. A to nejen v Čechách, ale i v Rakousku. Za zmínku též stojí vznik soutěže *Nové evropské talenty Váší Příhody*. Ta se pořádá každoročně v Českých Budějovicích. Zde je opět paní Žílová jednou ze zakládajících osobností.

Prvním impulzem k úvahám o převozu ostatků byl pro paní Žílovou telefonát od houslisty Tomáše Vinkláta v roce 2012. Ten je mimo jiné také velkým obdivovatelem Váší Příhody. Vídeňští přátelé pana Vinkláta informovali o tom, že Příhodův hrob v Hietzingu má být zrušen. Důvodem bylo prý neplacení poplatků za hrob. Vystala tedy otázka: Proč Vášu nepřevézt do Čech, kam se vlastně stejně toužil vrátit? Jenže nikdo netušil, jak komplikovaná celá věc nakonec bude.

Paní Žílová se tedy v roce 2013 sama vydala do Vídně na Centrálu správy vídeňských hřbitovů. Byla doprovázena houslisty Matheosem Kariolou a Nikolasem Allesandro Dantem. Zde jednala osobně a poté i prostřednictvím elektronické korespondence s úředníkem, panem Thomasem Voglerem. Bylo mu paní Žílovou sděleno přání zaplatit chybějící poplatky, které se k hrobu vztahují. Dále byla projednána možnost exhumace a převezení do Čech. Jednání bylo vcelku úspěšné. Byl též zanesen zájem Institutu Váší Příhody o prodloužení práv k Příhodovu hrobu. Pan Vogler si ale ještě vyžádal čas do konce roku 2013 pro původního plátce hrobu. Tou byla Příhodova dcera, paní Gabriela Ganév. Rodinná situace se z jejího pohledu vyvíjela tak, že zájem o prodloužení práv k hrobu očekávala od dalších blízkých příbuzných.

2.2. Další jednání

Během roku 2014 se tedy daly věci opět od pohybu. Paní Žílová jednala už pouze prostřednictvím emailové korespondence s panem Voglerem. Ten věc nastínil jako snadnou a ne tak drahou. Dohodli se na prodloužení platnosti hrobu na 4 roky (od r. 2012 do r. 2016) – za poplatek 260€. Pokud šlo o exhumaci, stačilo podle něj podat žádost 1 měsíc předem. Dále se ještě paní Žílová zajímala o náhrobní kámen. Jejím záměrem bylo převést ho taktéž do Čech. Pan Vogler odpověděl, že po zaplacení poplatků by paní Žílová převzala právo na využívání Příhodovy hrobky. Při požádání o exhumaci by mohla požádat i o odstranění inventáře a náhrobek by nebyl problémem převézt. Vše tedy vypadalo jako vcelku rychlá a nijak náročná věc. Poslední otázkou paní Žílové bylo, zda si na toto všechno objednat českou nebo rakouskou firmu a jakou za to ve finále zaplatí celkovou částku. To byla důležitá informace nejen pro ni, ale i pro další kulturní instituce, se kterými mohla spolupracovat. Panem Voglerem jí bylo doporučeno využít rakouskou firmu, která má povolení pracovat na Vídeňských hřbitovech. Náklady na exhumaci vyčíslil na 520€ s tím, že do toho zatím nemůže započítat zbytkové náklady jako exhumační rakev, převoz, zaměstnance a další. To by se vypočítalo až při samotném aktu.

Institut Váši Příhody převedl z účtu 3. dubna 2014 chybějící poplatky za období od 10. září 2012 do 9. září 2016. Do roku 2016 mohla být maximálně prodloužena lhůta exhumace. Dále by už musela následovat složitá oprava celého hrobu. V zájmu Institutu jako neziskové organizace taková investice ale nebyla.

2.3. První problémy

Vše nasvědčovalo tomu, že přípravy v pořádku pokračují. Paní Žílová se 21. října téhož roku vydala do Vídně. Jela přeměřit kamenné součásti hrobu a vyjednávat detaily o jejich odstranění, ke kterým díky platbě poplatků měla práva. Nemilé překvapení na ni ale čekalo přímo u Příhodova hrobu. Byl na něm nápis „Gebührepflicht“, v překladu „povinnost platby“. Nebylo divu, že zde stála paní Žílová překvapena a v šoku. Platba přitom z účtu Institutu v pořádku odešla a byla přijata na účet správy Vídeňských hřbitovů. Poslala tedy email na adresu této správy. Odpověď přišla druhý den ráno s vysvětlením. Úřednice se omluvila, za chybu, která nastala. Celý email se ale nesl v duchu vysvětlování chyb, které podle nich vlastně nebyly na straně Správy hřbitovů. Jen díky návštěvě hrobu paní Žílovou

zjistili, že někde nastala chyba. Dle jejich vysvětlení v bankovním převodu chyběla adresa hrobu, jméno institutu, který částku platil nebo jméno zemřelého. Nemohli tedy jednoznačně platbu přiřadit k určitému hrobu. Přitom byla platba provedena použitím jimi vystaveným platebním příkazem, který všechny informace obsahoval. Nikomu ale nepřišlo divné, že někdo z Vodňan z Čech platí za hrob ve Vídni a zároveň jim na přelomu roku žádné peníze nepřebyly.

Konečně byla platba v pořádku přiřazena k hrobu a paní Žílová se tak stala majitelkou Příhodova hrobu. Správa Vídeňských hřbitovů seznámila majitelku s daty úmrtí Příhodových, kteří byli v uvedeném hrobě. Bylo pro ni překvapením, když se zde podle výpisu dozvěděla, že kromě Váši Příhody s manželkou Helenou zde byl i jeho syn Giovanni.

Díky emailům a ujišťování pana Voglera, že věc ohledně exhumace nebude nic složitějšího a zdlouhavého, plánovala paní Žílová celou akci na rok 2015. Byl to rok, kdy se slavilo 115. výročí narození Váši Příhody a zároveň 55 let od úmrtí. Paní Žílová se tedy v březnu 2015 opět pokusila zkontaktovat pana Voglera. Ten na emaily ani telefonáty vůbec nereagoval. Po tom, co prý odjel na dovolenou, se jí naštěstí povedlo vyžádat kontakt na zastupujícího úředníka. Tím byl pan Martin Czitober, díky kterému mohlo jednání úspěšně pokračovat. Byl ale červen a čas se tak neúprosně krátil.

Pan Czitober ochotně vysvětlil, v čem je problém. Aby se mohla uskutečnit exhumace, bylo potřeba dostat povolení od paní Ute Kula-Meller. Vídeňské hřbitovy ale nemohly svým jménem požádat o její souhlas, protože jí paní Žílová musela objasnit své úmysly. Pan Czitober byl však velmi nápomocen a poslal paní Žílové návrh dopisu pro paní Kula-Meller.

11. června 2015 poslala paní Žílová oficiální dopis s žádostí o exhumaci. Osvětlila zde, že je oprávněnou osobou k užívání hrobu na hřbitově v Hietzingu. Ráda by všechny zesnulé osoby z tohoto hrobu exhumovala a převezla do České Republiky, kde by spočinuli v novém hrobu.

Nezbylo tedy než čekat a doufat v kladnou odpověď. Paní Kula-Meller byla v tu chvíli důležitou osobou, která by svým nesouhlasem mohla zrušit veškeré plány a akce ohledně převozu.

Její odpověď přišla 1. července 2015, tedy za necelý měsíc. Dopis se nesl ve velmi přátelském duchu. Paní Kula-Meller souhlasila s převozem Váši a jeho rodiny do Čech. Uvedla, že její zesnulý manžel na Vášovu rodinu rád vzpomínal. Paní Kula-Meller srdečně poděkovala za vzpomínky a kroky, které paní Žílová na počest Váši Příhody podniká.

Po zaslání dokumentů na Správu Vídeňských hřbitovů přišel paní Žílové konečně 21. srpna 2015 souhlas k exhumaci a převozu rodiny Příhodových a též náhrobních kamenů. V souhlasu byla uložena povinnost, že paní Žílová musí oznámit zrušení hrobu a převoz ostatků také na Vídeňském městském magistrátu v oddělení zdravotnictví. Dále tam také stálo, že po uvolnění hrobu se paní Žílová vzdává dalších práv k užívání hrobu a jeho inventáře. Poslední poznámkou bylo, aby se s tímto souhlasem dále obrátila na pohřební ústav dle vlastního výběru. Lhůta na exhumaci a převoz byla do 31. července 2016.

2.4. Další problém – paní Karla Edelbauer

Netrvalo dlouho a opět se objevila další překážka. Nyní v podobě jisté paní Karly Edelbauer, která se stavěla do pozice obdivovatelky Váši Příhody. Ta se dozvěděla o záměru paní Žílové a okamžitě začala podnikat kroky, které by všechno dosavadní úsilí zničily. Nyní cituji dopis, který obdržel archivář města Chrudimi, pan Keleman, datovaný 1. října 2015:

Vážený příteli,

právě jsem dostala dopis od starosty města Vídně, že hrob Váši Příhody na hietzingském hřbitově dostane status jako čestný hrob, o který se bude město starat. Je to dobré rozhodnutí, Příhoda byl víc činný v Rakousku, než v Čechách – a Češi se k němu nezachovali pěkně. Na hietzingském hřbitově bude ve společnosti mnoha významných a slavných osobností, i českých, a je to krásný, nóbl hřbitov, který navštěvuje mnoho milovníků kultury a umění.

Jsem trochu pyšná, celé se to dalo do pohybu tímhle směrem, až když jsem začala korespondovat se starostou, který mi pak slíbil, že „s tím něco udělá“. Jakmile se dostanu na hřbitov, vyfotím Vám nově upravený hrob a pošlu do Vaší sbírky...

Se srdečnými pozdravy a přáním všeho dobrého,

Karla Edelbauer

Autorka dopisu si byla evidentně jistá, jakým způsobem bude nakládáno s hrobem.

9. září 2015 přišel paní Žílové email od pana Martina Czitobera. Ten potvrdil zájem města Vídeň na tom, aby byl hrob městu darován a aby mu byl udělen statut čestného hrobu. Bylo nutné co nejdříve zaslat rozhodnutí, zda se uskuteční exhumace a převoz nebo zůstanou ostatky Příhodových nadále ve Vídni.

Za pár dní přišel opět email od pana Czitobera, aby bylo rozhodnutí učiněno co nejdříve. Zmínil zde také, že jistý obdivovatel Váši Příhody požádal magistrát města Vídně (odbor kultury) o udělení titulu čestného hrobu. Proto byly podnikány tyto kroky. Bylo jasné, že se jednalo o paní Karlu Edelbauer. Pan Czitober se zde odkázal také na paní Mag.¹⁵ Astrid Rypar z magistrátu, která byla pověřena řešením celé věci.

Odpověď paní Žílové byla logická. Nemohla se okamžitě vyjádřit, jelikož ještě spolupracovala s dalšími lidmi a organizacemi, od kterých potřebovala souhlas. Neváhala zde zmínit i fakt, že při jejím osobním jednání ve Vídni nikdo nejevil velký zájem o jméno Váša Příhoda. Proto ji najednou zarazila přehnaná aktivita o jeho osobu. Chtěla si tedy nechat čas na rozmyšlenou do 9. září 2016, kdy jí končila práva k hrobu.

Netrvalo dlouho a paní Žílové přišel další email od pana Czitobera. V něm ji upozornil, že lhůta, do kdy má sdělit své rozhodnutí, byla změněna na 31. října 2015, tedy ještě tentýž měsíc. S odkazem na email od paní Rypar paní Žílové přetlumočil, že magistrát čeká na rozhodnutí a nemá zájem pak udržovat a věnovat se prázdnému hrobu. Jestli by došlo k exhumaci, magistrát neudělí hrobu onen statut čestného hrobu.

Paní Žílová se hned proti tomuto novému termínu ohradila, protože si připadala pod velkým tlakem. V emailu panu Czitoberovi vysvětlila, jaké těžkosti zatím s touto věcí měla, viz. komunikace s p. Voglerem. Proto požádala o prodloužení lhůty na rozmyšlenou. A to do konce roku 2015. Pan Czitober věc vysvětlil paní Rypar a lhůta byla Magistrátem úspěšně prodloužena do konce roku 2015.

---

¹⁵ Mag. = rakouská verze titulu Magistr (Mgr.)

Nyní se opět dostávám k již zmíněné paní Karle Edelbauer. Ta se paní Žílové ozvala prostřednictvím emailu 2. listopadu 2015. Nyní cituji úvodní dopis paní Karly Edelbauer:

„Vážená paní,

*Jsem z rozsáhlé hudební rodiny a na jaře 2015 jsem navštívila Hietzingský hřbitov ve Vídni s úmyslem poklonit se památce velkého mistra houslové hry, Vaši Příhody. Jaký byl můj šok, když jsem viděla, v jakém stavu se hrob nachází, ke všemu okřížkovaný červenou barvou, znamená to likvidace. V kanceláři hřbitova mi potvrdili, že hrob bude zrušen, protože nejsou dědicové, kteří by se o další prodloužení hrobu a o hrob samotný starali. Proto mne ani ve snu nenapadlo, že hrob přeci jen majitele (majitelku) má – kdyby tomu tak bylo, jistě by se o hrob starali a byli by pyšní na tohoto umělce – myslela jsem. Proto jsem se spojila s vídeňským starostou s žádostí, aby byl tomuto hrobu udělen statut „čestný hrob“, kdy by se o údržbu a veškeré náklady staralo město Vídeň. V uplynulém říjnu mi bylo písemně sděleno, že hrob V. Příhody tento statut obdržel a je tedy v péči města. Na Dušičky jsem se těšila na upravený a ozdobený hrob, ale zažila jsem další šok: znovu nestál Váša ani Vám ani jiným zájemcům za to, abyste hrob upravili. Znovu byl špinavý a ubohý! V kanceláři, kde jsem se chtěla zeptat, proč město neplní svou povinnost, jsem se teprve dozvěděla o Vaší existenci a o tom, že město by rádo o hrob pečovalo, ale že v tom brání jakési handrkování o možné převezení umělcových ostatků jinam – snad do Čech. K tomu snad mohu říci jen to, že by mrtví měli odpočívat v pokoji a jejich klid by neměl být rušen takovými hrubými akcemi. Váša Příhoda našel svůj mír v zemi, která mu dala – na rozdíl od Čech – všechny možnosti k uměleckému rozvoji a uznání. Český národ se k němu zachoval hnusně, ponížil ho a neprávem očernil a nyní by se chtěl s ním chlubit? **Na hřbitově v Hietzingu by měl čestné místo, kde ho budou milovníci hudby vyhledávat**, o čemž v Čechách pochybuji – na začátku bude možná pár trochu nabubřelých oslav a proslovů, ale později – vše zapomenuto! **Nechte Vídni umělce, který se v tomto městě stal slavným, i zde žije mnoho Čechů**, jako já a moje rodina, kteří si toho budou vážit a cenit.*

Jménem mnoha českých umělců, žijících a tvořících ve Vídni,

Karla Edelbauer, Hietzing"

Paní Žílová ihned poslala odpověď v tomto znění, cituji:

„Vážená paní,

Děkuji vám, že jste mi vysvětlila, proč město Vídeň již v roce 2015 udělilo hrobu Váši Příhody statut „čestný“. Nevěděla jsem, čím to byla aktivita a jsem moc ráda, že jste se mi představila.

I já jsem opakovaně stála v šoku nad tímto hrobem a proto si dovoluji napsat, že chápu Vaše pocity. V kanceláři Vám zřejmě nesdělili tu maličkost, že kdyby se byl nestal majitelem hrobu Institut Váši Příhody, už by byl zrušený od roku 2013.

Nezbývá mi tedy, než Vám poděkovat, že jste mi sdělila jménem svým i jménem českých umělců, žijících a tvořících ve Vídni, názor na celou situaci. Jsem upřímně ráda, že dodnes má Váša Příhoda takovou úctu a respekt mezi svými příznivci.

Neberu si osobně Vaši kritiku českého národa a jsem si vědoma, že nebudu sklízet jen úspěch za to, čeho jsem se ujala. V každém případě Vás mohu ujistit, že pojmy jako „handrkování“ či „hrubé akce“, nepatří do mého slovníku a ani se neslučují s mým chováním.

Pokud ve Vídni žije tolik příznivců Váši Příhody, mohu se tedy jen otázat, co pro jeho památku za posledních 15 let učinili.

Pavla Žílová, Institut Váši Příhody"

Opět následovala odpověď od paní Karly Edelbauer, cituji:

„A co udělala Česká Republika a Váš ctěný Institut pro tento hrob za celá dlouhá desetiletí? Ruce péčí o něj jste si rozhodně nezašpinili, spíš to vypadá, že se chcete jen ohrát ve slávě významného umělce a dodat si s jeho jménem důležitosti...

Zde ve Vídni byl tento hrob dříve docela v dobrém stavu, a nyní, když byl stav hrobu neúnosný, dosáhli jsme zde v krátké době stálé a uspokojivé řešení formou čestného hrobu. kdybyste do toho nezasahovala, byl by hrob už nyní na Dušičky krásně obnovený a ozdobený!!

Vaše rozhodnutí v této záležitosti je závažné, a bude ho posuzovat i veškerá kulturní veřejnost, neudělejte prosím vážnou chybu. Zbavit tohoto umělce možnosti na čestné místo na slavném vídeňském hřbitově mi připadá neslýchané a krátkozraké a k Vášovi Příhodovi velice nespravedlivé – on si vůbec nepřál být pohřbený v Čechách – což Vy samozřejmě vůbec nehodláte brát na vědomí – chudák Váša, co na něj ještě i po smrti čeká za odyseu!!!

S pozdravem – Karla Edelbauer a přátelé"

O dva dny později přišel ještě jeden email od paní Edelbauer, opět cituji:

„Vážená paní Žílová,

Ještě nás zajímá jeden závažný problém: v hrobě Váši Příhody odpočívají celkem 3 zemřelí. Vzhledem k tomu, že jsou v zemi již celkem dlouho, lze očekávat, že se rakve již rozpadly a pozůstatky budou smíchané – jak hodláte řešit tento problém? To chcete všechny kosti všech osob společně převézt a konstruovat jakýsi „hromadný hrob“ se jménem Váša Příhoda? Nebo necháte pozůstatky geneticky vyšetřit a rozdělíte je pak nějak od sebe?

*A chtěla byste nechat převézt i pozůstatky obou ostatních zemřelých, ačkoliv by si to – podle toho, co se o nich ví, **nikdy nepřáli**?*

Nebo tuto rodinu po smrti roztrhnete a Helenu s Giovannim necháte ve Vídni a necháte si převézt jen Vášu, jako vzácnou kořist?

Jak vidíte, je to všechno sporné, a ať už do toho zasáhnete jakkoli, bude to průšvih. Jakákoliv změna nynějšího stavu bude znamenat silné násilí – ať už převežete všechny (i ty, kteří by si to nepřáli) a nebo odtrhnete-li jen Vášu od jeho rodiny.

Snažíte se si sama sobě namlouvat dobré a chvályhodné úmysly, ale v našich očích je Vaše chystaná akce jen znevážení a rušení posmrtného klidu zemřelých, bez špetky ohledu a respektu.

Karla Edelbauer a přátelé"

Z dopisu je patrné, jak se z ničeho nic milovníci kultury začali o osobnost Váši Příhody zajímat. Pokud u nich opravdu šlo jen o uctění památky tohoto mistra, je těžko pochopitelný jejich způsob jednání s paní Žílovou, pro kterou bylo prioritou zachování mistrovsky památky a nechtěla tak dopustit likvidaci hrobu, která by zřejmě jinak nastala. Styl psaní, jakým se paní Edelbauer vyjadřovala, byl pro paní Žílovou opravdu nepatřičný a urážející. Nenechala se však odradit od svého záměru.

Paní Edelbauer ve svých dopisech tvrdila, že hrob v Hietzingu již obdržel statut čestného hrobu. To však bylo pouze v jednání a nikdy se tak nestalo. Šířila proto naprosto nepravdivé informace.

2.5. Další plánování

2. prosince 2015 poslala paní Žílová paní Mag. Astrid Rypar své konečné rozhodnutí ohledně exhumace a čestného hrobu. Poděkovala paní Rypar za možnost udělení statutu čestného hrobu, ale rozhodla se jinak. Po konzultaci se všemi, kdo s paní Žílovou spolupracoval, se rozhodla ostatky Váši Příhody a jeho rodiny převézt do České Republiky.

Konečně mohlo následovat plánování exhumace a následného převozu do Čech. V konverzaci s úředníkem p. Voglerem bylo paní Žílové doporučeno, aby využila služeb rakouského pohřebního ústavu, který má smlouvu s Vídeňskými hřbitovy. Pustila se tedy do hledání po internetu a již za krátkou dobu měla jasno. Pohřební

ústav „*Bestattung Himmelblau*“ byl jediným ústavem, který měl smlouvu s Vídeňskými hřbitovy a směl provádět exhumace.

Dohodli se spolu na spolupráci. Paní Žílová zaslala všechny potřebné dokumenty, mimo jiné i ono povolení k exhumaci od Správy Vídeňských hřbitovů. Předběžná nabídka exhumace a s tím spojenými pracemi se vyšplhala až na cca 2190€. Dále bylo nutné se spojit se Správou Vídeňských hřbitovů a dohodnout podrobnosti. Po předchozích, ne úplně kladných, zkušenostech, nechtěla jednat paní Žílová sama. Jednání se v tomto případě ujala manažerka pohřebního ústavu pro čtvrt Hietzing, paní Mag. Andrea Kolmitzer. Ta se nejprve seznámila s osobností Váši Příhody, aby věděla, o jak váženého světového hudebníka se jedná. Též velmi ochotně vyřídila paní Žílové veškeré administrativní povinnosti na Magistrátu a informovala ji, jak bude celá akce probíhat. Poskytla také paní Žílové kopie úmrtního listu Váši, jeho manželky a syna. Na úmrtním listu samotného Váši je také patrná chyba v zapsaném datu úmrtí. Původní datum úmrtí je 26. července 1960. Zapsáno však bylo 27. června 1960.

Na celou náročnou akci byly vyhrazeny 3 dny. Vídeňský pohřební ústav byl pověřen exhumací, přípravou zesnulých na cestu a též přípravou kamenných součástí hrobu. Dále si je pak měla převzít česká pohřební služba a dovézt do Vodňan. V pondělí 20. června 2016 se paní Žílová vydala s panem Jiřím Caltou a jeho pomocníkem do Vídně, kteří se ujali odvozu kamenného inventáře hrobu. Fotodokumentací byl pověřen Jaroslav Žíla.

2.6. Exhumace a převoz

První problém nastal již po příjezdu do areálu hřbitova v Hietzingu. Vrátný byl sice informován o příjezdu paní Žílové, ale nebyl ochoten zvednout závoru příslušného vjezdu bez určitého poplatku. Po chvíli dohadování o částce ale otevřel. Všechny kamenné části hrobu měly být už připraveny k odvozu. Bohužel bylo zjištěno, že připravena je pouze jedna část, a to kámen se jmény zemřelých. Ostatní části byly na svých místech. Jedna strana byla ještě zatížena kontejnerem na zeminu, která měla být vykopána při exhumaci následující den. Po třech hodinách těžké práce se panu Caltovi a jeho pomocníkovi povedlo vše rozebrat a naložit bez jakéhokoliv poškození. Vrátný hřbitova, který se nakonec nechal přesvědčit příplatkem za

prodloužení pracovní doby, uzavřel před svým odchodem brány hřbitova naštěstí tak, aby paní Žílová s ostatními mohla už bez problému vyjet ven.

V úterý 21. června se konala samotná exhumace. Probíhala už od sedmi hodin ráno. Při výkonu chtěla být původně přítomna i paní Kula-Meller, která projevila souhlas s celou akcí. Ta se ale bohužel z neznámých důvodů nakonec nedostavila. Výkopu byli přítomni dva ukrajinští kopáči a rakouský pohřební ústav. Jako první byly vyzvednuty ostatky syna Giovanniho a hned poté manželky Heleny. Předpokládalo se, že takovýto akt by měl probíhat s určitou úctou a vážností. Zaměstnanci hřbitova ale nadále pokračovali se svými pracemi, jako bylo např. hlasité sekání trávy na sousedních hrobech. Všichni zúčastnění toto vnímali rušivě. Po uložení syna a manželky do dřevěné rakve s kovovou vložkou pracovníci pokračovali dál. Vášova původní rakev byla cca více než dva metry hluboko. Když už byla téměř nadosah, sesunuly se okolní stěny. Díky velkému úsilí ukrajinských pracovníků se nakonec povedlo i Vášovy ostatky uložit do druhé rakve s kovovou vložkou, na jejíž přivezení se čekalo téměř dvě hodiny. Během čekání zatím paní Žílová telefonovala do Vodňan a zjišťovala další informace, jako např. zda se obě rakve vejdou do již vykopaného hrobu nebo zda bude možné naložit všechny rakve do auta najednou. Jinak by se museli ještě jednou vracet do Vídně. Okolo jedné hodiny odpoledne byla exhumace hotova a paní Žílová odcházela s pocitem, že vše probíhá jak má. Před odchodem se ještě ujistila, že obě rakve si pohřební ústav převzal a odvezl k zaletování.

Ve středu 22. června byl naplánován převoz ostatků do Čech, kterého se zúčastnili za českou pohřební službu i manželé Rybovi z Vodňan. Paní Žílová od paní Andrey Kolmitzer z pohřebního ústavu dostala přesnou adresu, kam se další den po exhumaci dostavit. Adresa však nebyla k prostorům pohřebního ústavu či soudní patologii, jak se paní Žílová domnívala. Byla k Magistrátu města Vídně. Tam sice měly úřednice připraveny všechny dokumenty ke kontrole, ale chyběly ostatky, které by zkontrolovaly. To ovšem nikdo před tím paní Žílové nesdělil, a tak se vydala zpět na Správu Hietzingského hřbitova. Zde se potkala s onou administrativní pracovnící, se kterou se před rokem přela o to, zda je Příhodův hrob zaplacen. Pracovnice paní Žílovou nasměřovala do márnice, kde mohla zjistit, kde nastala chyba. Přítomní pracovníci ale tvrdili, že zde rakve s ostatky Příhodových

nejsou, že „prý si je odvezli..“. Bez odpovědi na otázku, kdo že si je odvezl, paní Žílová neváhala a ihned volala paní Andree Kolmitzer z pohřebního ústavu. Po vysvětlení situace předala telefon jednomu z přítomných zaměstnanců, aby si to vyřídili mezi sebou. Paní Žílové začala docházet trpělivost v momentě, kdy onen pracovník do telefonu řekl větu: „Tak ať si je paní najde...“. Začala sama v márnici otevírat chladicí boxy a již po chvíli našla obě rakve, které hledala. Oznámila, „že už si je tedy našla“ a kontaktovala pana Rybu, aby přijel s pohřebním autem do areálu hřbitova. Opět nastal problém se závorou u stejného vjezdu jako v pondělí. Úřednice sice trvala na tom, že po zaplacení poplatku se závora otevře, ale bylo zbytečné jí vysvětlovat, že závora je nefunkční a hlavně bez obsluhy. Naštěstí řešil stejný problém i květinář, ovšem z protější strany. Navzájem si tedy pomohli a paní Žílová se mezitím šla zeptat, zda ještě někdo z pracovníků zůstal v márnici, aby jim pomohl rakve naložit. Byl čas oběda a většina tak byla na odchodu. Dva pánové tam ještě zůstali, ale naprosto paní Žílovou s panem Rybou ignorovali. Manželé Rybovi se chopili opodál stojícího vozíku na rakve, paní Žílová otevřela chladicí boxy a rakve naložili.

Poté se opět vydali k Magistrátu. Pan Ryba zaparkoval na hotelovém parkovišti u Magistrátu, kde v tu chvíli bylo jediné volné místo a paní Žílová spěchala pro úřednici, která měla vše zkontrolovat. Naštěstí ji ještě před obědem zastihla a ihned jí sdělila, že na hřbitově to bylo komplikované, protože tam funguje samoobslužný režim. Úřednice se nad touto skutečností pozastavila. Zkontrolovala pak již naložené auto. Při probíhající kontrole potřebovala sundat i víka obou rakví, aby se ujistila, zda jsou železné vložky zaletované. Vše bylo v pořádku a tak se všichni mohli vydat zpět do Vodňan určenou trasou. Za zmínku stojí ještě jedno pochybení rakouské strany, kterého si zúčastnění všimli. Úřednice sice zkontrolovala zaletování, ale už nekontrolovala, zda se jména na rakvích shodují s těmi v dokumentech.

2.7. Příhodovi zpět v Čechách

Uložení ostatků do nového hrobu na hřbitově u sv. Vojtěcha ve Vodňanech se uskutečnilo ještě tentýž týden, v neděli 26. června 2016. Ten den byla sloužena také zádušní mše za rodinu Příhodových. Konaly se dva menší koncerty, kde zahráli studenti a laureáti soutěže *Nové evropské talenty Váši Příhody*. Samotné uložení do hrobu se konalo v jednu hodinu odpoledne. Zde byli mimo jiné přítomni starosta

města Vodňany Václav Heřman, za Společnost Jana Kubelíka Miroslav Vilímec nebo zástupkyně Rakouského velvyslanectví Mag. Waltraud Strommer. Nemůžeme zapomenout ani na potomky Váši Příhody, mezi nimiž byli např. vnuk Váši Příhody Martin Doubravský nebo vnučka Jana Tykosoň, žijící ve Švédsku. Na housle zde symbolicky zahrál pan Tomáš Vinklát, jež dal celé akci první impuls.

Velké díky patří všem, kteří finančně podpořili exhumaci a převoz. Panu Wolfgangu Wendelovi, rodině Váši Příhody (Gabriela Ganev, Jana Tykosoň, Růžena Ericsson-Doubravská, Martin Doubravský), Nadaci Život umělce, Nadaci města Vodňan, Jihočeskému kraji, městu Vodňany a dalším. Dík patří i všem návštěvníkům, kteří na výchovných koncertech pro žáky vodňanských škol v roce 2014 přispěli dobrovolným vstupným.

3. Odkaz Váši Příhody

Váša Příhoda byl skvělým houslistou, který dokázal uchvátit svět. Už jen například jeho podání Čajkovského koncertu je neuvěřitelné. Třetí větu z koncertu hraje v takovém tempu, které je opravdu hraniční. A přesto mu zazní všechny tóny a dojem je neskutečný. Myslím si, že jeho osoba je neprávem pozapomenuta, jeho houslové umění dodnes inspiruje spoustu houslistů. Setkala jsem se ale s faktem, že mnoho mladých umělců tohoto mistra vůbec nezná. Z toho mála, kdo ho zná jsou ale i tací, kteří stále věří předsudkům, které vůči Vášovi vznikly ještě kdysi v Československu. Když jsem já sama nastudovala dvě díla pocházející přímo od Váši Příhody, řekla mi jedna houslistka: „Divím se, že hraješ díla zrovna od něho. Já bych to vůbec nehrála, když vím, co byl Příhoda zač.“

Jsem velmi vděčná Institutu Váši Příhody a zejména paní Pavle Žílové, že se snaží neustále veřejnosti připomínat, na jaký klenot zapomínáme. Kromě přednášek, které mívá sama paní Žílová, pořádá přednášky například rakouský znalec Váši Příhody a vydavatel všech jeho děl znovu na CD - pan Wolfgang Wendel nebo houslista a profesor z Anton Bruckner Privatuniversität Linz – pan Albert Fischer.

Dále se konají například Dny Váši Příhody ve Vodňanech - den Váš i příhody. Během těchto dnů se většinou konají koncerty žáků ZUŠ Vodňany, studentů konzervatoří u nás nebo univerzity v Linci, laureátů soutěže Váši Příhody a také literární i taneční vystoupení žáků vodňanských škol.

Velkým počinem je tedy i již zmíněná soutěž „Nové evropské talenty Váši Příhody“. Ta vznikla spojením Institutu Váši Příhody a Soukromé ZUŠ Zavadilka v Českých Budějovicích. Ještě před vznikem soutěže v roce 2012 vznikla v r. 2011 Mezinárodní soutěžní přehlídka talentů k poctě mistra Váši Příhody, která funguje i nadále pro mladší účastníky. Ředitelkou soutěže a přehlídky je paní Libuše Drhová ze soukromé ZUŠ Zavadilka. V porotě každoročně usednou vynikající houslisté nejen z Čech. Soutěž s přehlídkou se každoročně konají v červnu v Českých Budějovicích.

Novinkou, která se v roce 2019 bude konat již po druhé, jsou letní Mistrovské houslové kurzy ve Vodňanech. Sám Váša Příhoda, jak již bylo dříve zmíněno, se rád věnoval pedagogické činnosti a cítil se jí naplněn. Přál si i u nás v Čechách pořádat mistrovské kurzy tak, jako pořádal např. v Salcburku. Iniciátorem těchto nových

kurzů byla opět paní Pavla Žilová a Institut Váši Příhody. Lektory na těchto prvních kurzech se staly prof. Albert Fischer (Anton Bruckner Privatuniversität, Linz) a prof. Onřej Lewit (San Diego, Kalifornie).

Další ze zajímavých akcí byl křest vlaku Váša Příhoda. Ten se uskutečnil na Hlavním nádraží v Praze 11. prosince 2016. Vlaky a modely vláček patřily mezi Vášovi oblíbené koníčky. Stejně tak velmi často cestoval vlakem na koncertní turné. Bylo tedy velmi příhodné pojmenovat po něm i vlakovou soupravu. U nás už takto existovaly několik let spoje jako např. Anton Bruckner nebo Petr Vok. Volba padla na trasu *Praha – České Budějovice/Linec* díky spolupráci Institutu V.P. s rakouskými kolegy. Na počest křtu se konaly dva koncerty, jeden v Linci a druhý v Praze. Zde opět zazněly i Příhodovy vlastní skladby.

Bohužel na přelomu roku 2018 a 2019 se České dráhy rozhodly, že pro lepší orientaci cestujících zruší jednotlivá jména souprav. Souprava Váša Příhoda tedy dostala pouze jednotné označení – Jižní expres.¹⁶

Pomineme-li kratičkou, přesto však výraznou, roli samotného Váši Příhody ve filmu *Bílá paní maharadži* z roku 1936 (který je jediným vizuálním dokladem jeho hry), mohl se i obyčejný divák o jeho osobě dozvědět. Česká televize v roce 2015 vysílala druhou sérii dokumentů s názvem *Tajemství rodu*. Pozorný divák se tedy s Příhodou mohl setkat v díle, kde svůj rodokmen odhaluje hudebník a zpěvák Matěj Ruppert. Ten je dle výzkumu dalším vzdáleným příbuzným Váši Příhody.

---

¹⁶ ŠINDELÁŘ, Jan. Velké přejmenování vlaků: Končí názvy podle osobností, vrací se Vindobona. *Zdopravy.cz* [online]. 4.10.2018 [cit. 2019-04-21]. Dostupné z: <https://zdopravy.cz/prehledne-cd-rozsiruji-pojmenovani-linek-vsechny-vlak-y-do-vidne-budou-vindobona-17070/>

Závěr

Cílem mé práce bylo představit jak osobu Váši Příhody, tak zejména jeho komplikovanou cestu zpět do vlasti. A to i čtenáři, který se v hudebním světě nepohybuje. Díky velmi cenným informacím a materiálům od paní Pavly Žílové jsem tak mohla popsat celou náročnou akci, která spočívala v převezení ostatků mistra Příhody a jeho rodiny. Zmínila jsem zde také velmi důležitý Institut Váši Příhody, který vznikl na podporu informovanosti a paměti na tak významného houslového virtuosa. Díky němu můžeme i dnes navštívit mnoho akcí spojených s Příhodou. Mimo jiné i nové a velice přínosné letní Mistrovské houslové kurzy ve Vodňanech, které mohu z vlastní zkušenosti vřele doporučit.

Ze své pozice studentky hudby a zároveň také obdivovatelky tohoto mistra bych byla ráda, kdyby tato práce přispěla ke čtenářově dalšímu zájmu o Vášu Příhodu. Neměli bychom zapomínat, jak velké muzikantské předky naše země má a my na ně můžeme být právem hrdí.

Soupis všech pramenů

Knižní

VRATISLAVSKÝ, Jan. *Váša Příhoda*. Vydání druhé. Praha: Supraphon, 1974, 72 s. Lyra

BUDIŠ, Ratibor. *Slavní čeští houslisté*. Praha: Státní hudební vydavatelství, 1966. Hudba na každém kroku (SHV)

BUDIŠ, Ratibor. *Housle v proměnách staletí*. Praha: Supraphon, 1975

Internetové zdroje

WENDEL, Wolfgang. *Váša Příhoda: Opomíjený houslista století*. *Časopis Harmonie: online* [online]. 3.8. 2006 [cit. 2019-04-15]. Dostupné z:

<https://www.casopisharmonie.cz/rozhovory/vasa-prihoda-opomijeny-houslista-stoleti.html>

CHMEL DENČEVOVÁ, Ivana, Radek BROŽ a Anna DUCHKOVÁ. *Osudové ženy: Alma Rosé*. *Český rozhlas: Dvojka* [online]. 14.12. 2018 [cit. 2019-04-13]. Dostupné z: <https://dvojka.rozhlas.cz/hrala-na-svetovych-podiich-i-spoluvezenkynim-v-osvetimi-osudove-zeny-alma-rose-7704756>

CHMEL DENČEVOVÁ, Ivana, Radek BROŽ a Anna DUCHKOVÁ. *Osudové ženy: Alma Rosé*. *Český rozhlas: Dvojka* [online]. 14.12. 2018 [cit. 2019-04-13]. Dostupné z: <https://dvojka.rozhlas.cz/hrala-na-svetovych-podiich-i-spoluvezenkynim-v-osvetimi-osudove-zeny-alma-rose-7704756>

Zvláštní prameny

Osobní rozhovor a další písemné materiály poskytnuté paní Pavlou Žílovou

Kartelkarte für Kunden

FRIEDHÖFE WIEN GmbH 1110 Wien, Simmeringer Hauptstraße 339, Tel: +43(0)1 534690, post@friedhoeferwien.at

Kartelkarte erstellt am 21.10.2014

Ersterwerb der Grabstelle: 29.07.1990   Benützungsrecht bis: 09.09.2012

Friedhof	Grabadresse	Grabart	Recht/Vergabe:	Recht/aktuell:
Hietzing	Gr. R. 5	Erdfgrab Saig Lage 5	Raum/Vergabe: 4.00000	Raum/aktuell: 3.00000

Verstorbene		Zuname und Titel	Vorname	Künstlername	Geburtsdatum	Sterbedatum	Alter	Beruf
S 1	01.08.1960	Prihoda Prof.	Wenzel	Prihoda Vasa	22.08.1900	26.07.1960	59	Prof. der Akademi
S 2	02.12.1982	Prihoda	Helene		07.12.1914	27.11.1982	67	
S 3	09.09.2002	Prihoda	Giovanni		20.07.1952	29.08.2002	50	

Zusatzinfos
 Buch Name: "16 B" Seite: "924" Zusatz: "325"

Seite 1 von 1

Zesnulí v hrobě na hřbitově v Hietzingu

Wichtig! Die Anträge des Sterbefalles hat spätestens im nächsten Werktage beim zuständigen Standesamt unter Vorlage dieser Todesbescheinigung und der Personaldokumente des Verstorbenen zu erledigen. Ansonsten ist die auch eine Totgeburt von verstorbenen 22 im Körperlage. Der Antragsteller muss einen amtlichen Ausweis über seine Person vorlegen.

Standesamt: Landstraße
 (im Sterberegister Nr.: 7455/60)
 Nr. des Beschauprotokolls: _____

Todesbescheinigung

(Vom Beschauarzt — auch für Totgeborene — auszufüllen)

1. Vor- und Familienname des Verstorbenen (oder Angabe, ob Totgeburt oder namenlos verstorben); Bei totgeborenen oder namenlos verstorbenen Kindern a) ehelicher Abkunft: Name des Vaters und der Mutter b) unehelicher Abkunft: Name der Mutter	Prof. ~~Wenzel~~ ^{Wenzel} Přiboda ✓ Name d. Verstorbenen (Familienname in Blockdruck) _____ bei verstorbenen Frauen: Geburtsname _____	
2. Geschlecht:	männlich ☒ weiblich ☐	
3. Gestorben: <u>26. Juli 1960</u>	Tag: <u>26.</u> Monat: <u>Juli</u> Jahr: <u>1960</u> Stunde: <u>10³⁰</u> ✓	
4. Geboren (Geburtsstunde nur bei Kindern, die innerhalb der ersten 24 Lebensstunden verstorben sind):	Tag: <u>22.</u> Monat: <u>8</u> Jahr: <u>1900</u> Stunde: _____ ✓	
5. Geburtsort, Bezirk, Land:	<u>C.S.R. Vodňany, CSR</u> ✓	
6. Familienstand: a) Bei Kindern unter 3 Jahren: b) Bei allen übrigen Personen:	ehelich — unehelich*) ledig — verheiratet — verwitwet — geschieden (Ehe aufgehoben*) ✓	
7. Religiöses Bekenntnis des Verstorbenen (Bei totgeborenen oder in eine Glaubengemeinschaft noch nicht aufgenommenen Kindern Bekenntnis des Vaters oder der unehelichen Mutter):	röm.-kath. ☒ ev. A. B. — ev. H. B. — altkath. — mosaisch ☒ ohne religiöses Bekenntnis*)	
8. Staatsangehörigkeit:	<u>öst.</u>	
9. Beruf des Verstorbenen:	<u>Musik-Professor</u>	
10. Wohnung (Bezirk, Ort, Straße u. Hausnummer):	<u>Wiese 6., Schadeky. 5/7</u>	
11. Bezirk, Ort, Straße und Hausnummer, wo der Tod eingetreten ist (eventuell Fundort); Falls der Tod in einer Anstalt (Entbindungsheim, Kranken-, Fürsorgeanstalt usw.) erfolgte Name der Anstalt:	RUDOLFFSTIFTUNG	
12. Bei totgeborenen oder im 1. Lebensjahr verstorbenen Kindern: a) Angaben über die Geburt: b) Stammt das Kind aus einer Mehrlingsgeburt?	Gewicht bei der Geburt g _____ cm _____	Länge bei der Geburt cm _____ Schwangerschaftsdauer der Mutter (in Wochen) _____ ja — nein*)

* Zurechnung ohne Unterscheidungsmerkmal
 **) Nach der 24-Stunden-Uhrzeit

Fortsetzung nächste Seite!

M. Abs. II § 8, VIII — S. D. Nr. 1927 — Gal. Urbestenent in Wien. 200100

Úmrtní list Váši Příhody, strana 1

		Zeitan- gaben*)
13. Todesursache (in deutscher oder lateinischer wissenschaftlicher Bezeichnung), und zwar: a) Leiden, welches den Tod oder die zum Tode führende(n) Folgekrankheit(en) verursacht hat:	Arteriosclerosis arteriarum coronariarum cordis gradus gravis	
b) Abfällige Folgekrankheit(en), welche den Tod unmittelbar herbeigeführt hat (haben): (Nicht die Todesart, wie etwa Herzlähmung, Kreislaufversagen, Atemlähmung usw.)	Cicatrix myomalacica late extensa	
c) Andere wesentliche Leiden, die zur Zeit des Todes bestanden haben:	-	
14. Beigewaltsamen Todesfällen (Selbstmord, Mord, Totschlag, Verunglückung) genaue Einzelheiten über Art und Weisr sowie Ursache des gewaltsamen Todes, bei Unfällen weiters auch, ob Berufs-, Betriebsunfall oder Unfall im Verkehr, Sport, Haushalt usw. vorliegt.	(z. B.: Selbstmord durch Vergiftung mit Salzsäure; von Motorrad überfahren; vom Dach gestürzt [Berufsunfall] usw.) -	
15. Name und Adresse des behandelnden Arztes:	I. int. Abtlg.	
16. Die Identität des Verstorbenen wurde festgestellt durch:	-	
17. Tag und Stunde der Totenbeschau:	27.6.1960, 11 h.	
18. Besondere Bemerkungen:	-	
Wien, am <u>27. Juli 1960</u>	Unterschrift und Stampiglie des Beschauarztes:	
*) Annähernde Zeitdauer zwischen Krankheitsbeginn und Tod (Angaben unbedingt erforderlich)	f.d. Prosektor. Krankenanstalt Rudolfsstiftung der Stadt Wien Patholog.-anatom. u. bakteriolog. Institut Wien III, Boerhaavergasse 8, Tel. 72 88 61	

Úmrtní list Váši Příhody, strana 2,
zde špatné datum úmrtí

Wichtig! Die Anzeige des Bescheides hat spätestens am folgenden Werktag beim zuständigen Standesamt unter Vorlage dieser Todesbescheinigung zu erfolgen. Bei einer Totgeburt von weniger als 24 Stunden nach der Anzeige muß einem amtlichen Anwalt oder einem Notar vorgelegt werden.

Standesamt: Wien-Innere Stadt
 (zu Sterbefach Nr.: 3414/32)
 Nr. des Beschauprotokolls: _____)

3. O. N. 1932

Todesbescheinigung

(Vom Beschauprotokoll — auch für Totgeborene — auszufüllen)

1. Vor- und Familienname des(r) Verstorbenen (oder Angabe, ob Totgeburt oder namenlos verstorben); Bei totgeborenen oder namenlos verstorbenen Kindern: a) ehelicher Abkunft: Name des Vaters und der Mutter b) unehelicher Abkunft: Name der Mutter	<u>Helene PRIKODA</u> Name d. Verstorbenen (Familienname in Blockbuch)		
2. Geschlecht:	männlich — weiblich*)		
3. Gestorben:	Tag: <u>27</u> Monat: <u>11</u> Jahr: <u>82</u> Stunden: <u>11³⁰</u> **		
4. Geboren (Geburtsstunde nur bei Kindern, die innerhalb der ersten 24 Lebensstunden verstorben sind):	Tag: <u>7</u> Monat: <u>10</u> Jahr: <u>14</u> Stunden: <u>---</u> **		
5. Geburtsort, Bezirk, Land:	<u>Beste</u>		
6. Familienstand: a) Bei Kindern unter 5 Jahren: b) Bei allen übrigen Personen:	ehelich — unehelich*) ledig — verheiratet — <u>erweitert</u> — <u>geschieden</u> <u>Ein aufgeschoben*</u>		
7. Religiöses Bekenntnis (bei totgeborenen oder in eine Glaubensgemeinschaft noch nicht aufgenommenen Kindern Bekenntnis des Vaters oder der unehelichen Mutter):	<u>---</u> röm.-kath. — <u>ev. A. B.</u> — <u>ev. M. K.</u> — <u>altkath.</u> — <u>mussulm.</u> — <u>ohne religiöses Bekenntnis*</u>		
8. Staatsangehörigkeit:	<u>Öst.</u>		
9. Beruf:	<u>Heimw. d. Mutter</u>		
10. Wohnung (Bezirk, Ort, Straße u. Hausnummer):	<u>Vin 6. Stadteck 5/7</u>		
11. Bezirk, Ort, Straße und Hausnummer, wo der Tod eingetreten ist (eventuell Fundort); Falls der Tod in einer Anstalt (Entbindungshaus, Kranken-, Fürsorgeanstalt usw.) erfolgte: Name der Anstalt:	<u>---</u>		
12. Bei totgeborenen oder im 1. Lebensjahr verstorbenen Kindern: a) Angaben über die Geburt: b) Stimmt das Kind aus einer Mehrlingsgeburt?	Gewicht bei der Geburt g	Länge bei der Geburt cm	Schwangerschaftsdauer der Mutter (in Wochen)
	<u>---</u>	<u>---</u>	<u>---</u>
	ja — nein*)		

*) Zwischenklammer nicht mitzuführen!
 **) Nach der 24-Stunden-Urzeit

Fortsetzung nächste Seite!

Úmrtní list manželky Heleny, strana 1

13. Todesursache (in deutscher oder lateinischer wissenschaftlicher Bezeichnung), und zwar:	<i>Herz-Kreisl. lg</i>	Zeitangaben*)
a) Leiden, welches den Tod oder die zum Tode führende(n) Folgekrankheit(en) verursacht hat:		<i>1 Jahr</i>
b) Allfällige Folgekrankheit(en), welche den Tod unmittelbar herbeigeführt hat (haben): (Nicht die Todesart, wie etwa Herzlähmung, Kreislaufversagen, Atemlähmung usw.)	—	—
c) Andere wesentliche Leiden, die zur Zeit des Todes bestanden haben: (Insbesondere sollen nicht erwähnt bleiben: Diabetes, Hypertonie, Emphysem, aktive Tuberkulose, maligne Neoplasmen. Bitte auch Schweregrad bzw. Lokalisation angeben!)	—	—
14. Bei gewaltsamen Todesfällen (Selbstmord, Mord, Totschlag, Verunglückung) genaue Einzelheiten über Art und Weise sowie Ursache des gewaltsamen Todes, bei Unfällen weiters auch, ob Berufs-, Betriebsunfall oder Unfall im Verkehr, Sport, Haushalt usw. vorliegt.	(z. B.: Selbstmord durch Vergiftung mit Salzsäure; von Motorrad überfahren; vom Dach gestürzt [Berufsunfall] usw.)	
15. Name und Adresse des behandelnden Arztes:	<i>2. Oberwälder, Bied 6. Jägerstr. 3, 11-1</i>	
16. Die Identität des(r) Verstorbenen wurde festgestellt durch:		
17. Tag und Stunde der Totenbeschau:	<i>27. 11. 82 10³⁰</i>	
18. Wurde eine Obduktion vorgenommen?		
19. Besondere Bemerkungen:		
Wien, am <i>27. 11. 82</i>	Unterschrift und Stempel des Beschauarztes:	
	MR. Dr. Ernst FIALA prakt. Arzt 1190 Wien, Kollnerplatz 30 701.460 Tel. 34 4108	
*) Annähernde Zeitdauer zwischen Krankheitsbeginn und Tod (Angaben unbedingt erforderlich!)		

Úmrtní list manželky Heleny, strana 2

MAGISTRAT DER STADT WIEN
TODESBESCHEINIGUNG

An die Magistratsabteilung 15

Behörde Code Standesamt Wien - <i>1000</i>		Nummer der Eintragung im Sterberegister <i>456 100</i>
Familienname (unverheiratet), Vorname, ggf. akademischer Grad <i>PEISOLD Giovanni</i>		
Gemeindefam. Fachbezirk <i>8</i>		
Geschlecht <i>männlich</i>		
Letzte Wohnanschrift <i>S., Siebenbrunnengäß. 10/10/10</i>		
Religionszugehörigkeit		
Tag und Ort der Geburt <i>20.7.1952 in Salzburg</i>		
Eintragung der Geburt (Behörde und Nr.) <i>152 135</i>		
Tag, Monat, Jahr, Stunde und Minute, sowie Ort des Todes <i>Tot aufgef. am 29.8.2002 um 17.00 Uhr in Wien S., Siebenbrunnengäß. 10/10/10</i>		
Familienstand zur Zeit des Todes <i>verheiratet</i>		
Familienname (unverheiratet), Vorname, ggf. akademischer Grad und Geburtsdatum des Ehegatten		
Gemeinsamer Familienname des Ehegatten		
Tag und Eintragung der Eheschließung (Behörde und Nr.)		
Staatsangehörigkeit des Verstorbener <i>Öst.</i>		
Nachweis und Erdbezugsmittel		
Familienname, Vorname und Wohnanschrift, Identifizierung des Anzeigenden (Bezeichnung und Anschrift der Krankenkasse) <i>S. p. O. im gerichtl. med. Inst. 1090 Wien, Sensengasse 2</i> <i>Wien, 30.8.2002</i> (Datum und Unterschrift)		Angaben übergriff (Standesbeamter) Eingetragen am: <i>30.8.2002</i> (Standesbeamter)

40100-00026-04

Anschrift der Krankenkasse oder der Wohnung, in der der Tode eingetragener ist,
sonst möglicher genauer Bezeichnung des Todesortes.

DVR: 0000181

Úmrtní list syna Giovanniho, strana 1

Bei im 1. Lebensjahr verstorbenen Kindern Angaben über die Geburt	Gewicht bei der Geburt g	Länge bei der Geburt cm	Schwangerschaftsdauer in Wochen	Mehrlingsgeburt ja ☐ nein ☐
Personenstand bei Kindern unter dem 1. Lebensjahr	erzogen ☐	verheiratet ☐		
Namen und Adressen des betreuenden Arztes				
Tag und Stunde der Todesursache				
Die Ursache des oder vorstehenden wurde festgestellt durch				
infektiöse Leiche	ja ☐	nein ☒		
Besondere Bemerkungen				

Todesursache		Zeitraum zwischen Beginn der Erkrankung und Tod	
1. Todesursache, und zwar in deutscher oder lateinischer wissenschaftlicher Bezeichnung			
a) Leiden, welches den Tod oder da zum Tode führende(s) Folgekrankheit(en) verursacht hat	<p>in Blockiert</p> <p>COEMANVILLE HYPEROXYGENE</p>		
b) Künstliche Folgekrankheit(en), welche den Tod unmittelbar herbeiführt hat (haben): Nicht die Todesart, wie etwa Herzstillstand, Kreislaufstillstand, Atemstillstand usw. eintragen	g.		
c) Andere wesentliche Leiden, die zur Zeit des Todes bestanden haben	<p>FETTER DEGENERATION</p> <p>DER LEBER</p> <p>LIPIDMATERIE DES PANCREAS</p>		
2. Bei gewaltsamen Todesfällen (Selbstmord, Mord, Totschlag, Verunglückung) genaue Einzelheiten über Art und Weise sowie Ursache des gewaltsamen Todes		(z. B. Selbstmord durch Vergiftung mit Leuchtgas, von Auto überfahren usw.)	
3. Wurde eine Obduktion vorgenommen? (Zusätzliche Ankreuzung)	ja ☒ 1	nein ☐ 2	
			
<small>Staatliche und Staatspolizei des Landes der Tschechoslowakei für die Gesundheitsverwaltung</small>			

Úmrtní list syna Giovanniho, strana 2

LEICHENPASS
CORPSE-PASS
PASSEPORT DE CORPS MORT

StoDt+Wien

Magistrat der Stadt Wien
Magistratsabteilung 15 –
Gesundheitsdienst der Stadt Wien
Bezirksgesundheitsamt 13/14 und 23
Hietzinger Kai 1,
A-1130 Wien
Tel.: +43 1 4000-13289
Fax: +43 1 4000-99-13290
E-Mail: bqa13@ma15.wien.gv.at
www.gesundheitsdienst.wien.gv.at
DVR: 0000191

VERGEBÜHRT

BGA 13/14/23/501248-2016-1

Nachdem alle gesetzlichen Vorschriften über die Einsargung beachtet worden sind, soll die Leiche der
All legal regulations on the putting in coffin being duly observed, the corpse of
Toutes les prescriptions légales sur la mise au cercueil ayant été observés, le corps de

Exhumierten Leiche Prof. Pihoda, Wenzel,

(Name Vorname und Beruf des Verstorbenen; für Kinder: Beruf der Eltern)
(name, first name and occupation of the deceased; for children: occupation of the parents)
(nom, prénom, occupation de décédé; pour enfants: occupation des parents)

Verstorben am: In:
Deceased on the: bestattet am 1.8.1960 In: Wien Hietzing
De: Ä:

an:
at:
décédé le: (Todesursache – cause of death – cause de décès)

im Alter von: Jahren (years, année) (Geburtsdatum – date of birth – date de naissance)
in the age of:
à l'âge de

mittels: Kraftwagen
is to be brought by: (Beförderungsmittel – means of transport – moyen de transport)
doit être transporté par:

von: über:
from: Wien via: Neu-Nagelberg (Gemeinde Gmünd)
de: (Absendeort – place of dispatch – lieu d'expédition) via: (Strecke - route of transport – route du transport)

nach: befördert werden.
to: Friedhof U Vojtecha, CZ 38901 Vodnany
à: (Bestimmungsort – destination – lieu de destination)

Da diese Leichenbeförderung genehmigt ist, werden alle Behörden der Länder, auf deren Gebiet der Transport stattfinden soll, gebeten, ihn frei und ungehindert passieren zu lassen.

As permission has been given for this transport of a corpse, all authorities in the countries on the territory of which this transport shall take place, are herewith requested to let it pass free and unhindered.

Puisque ce transport du corps est approuvé, toutes les autorités des pays sur le territoire desquels le transport aura lieu, sont priées de le laisser passer librement.

Wien,
Vienna 22.6.2016
Vienne le

MA 15 - WD 81 - 022011 - 1/1

Der Amtsarzt/die Amtsärztin
Public Health Officer
Medecin fonctionnaire de la Santé Publique
Dr.in Christa Müller

Station Hietzing, Ausgang Kennedy Brücke
58, Station Hietzing/Kennedy Brücke
58B, 58B, 156B und lokale Buslinien

Doklady nutné pro převoz z Vídně do Čech,
strana 1

LEICHENPASS
CORPSE-PASS
PASSEPORT DE CORPS MORT

StoDt+Wien

Magistrat der Stadt Wien
Magistratsabteilung 15 –
Gesundheitsdienst der Stadt Wien
Bezirksgesundheitsamt 13/14 und 1
Hietzinger Kai 1,
A-1130 Wien
Tel.: +43 1 4000-13289
Fax: +43 1 4000-99-13290
E-Mail: bga13@ma15.wien.gv.at
www.gesundheitsdienst.wien.gv.at
DVR: 0000191

BGA 13/14/23/501316-2016-1

VERGEBÜHRT

Nachdem alle gesetzlichen Vorschriften über die Einsargung beachtet worden sind, soll die Leiche der
All legal regulations on the putting in coffin being duly observed, the corpse of
Toutes les prescriptions légales sur la mise au cercueil ayant été observés, le corps de

Exhumierten Leichen PRIHODA, Helene und Giovanni,
(Name Vorname und Beruf des Verstorbenen; für Kinder: Beruf der Eltern)
(name, first name and occupation of the deceased; for children: occupation of the parents)
(nom, prénom, occupation de décédé; pour enfants: occupation des parents)

Verstorben am: In:
Deceased on the: Helene bestattet am 2.12.1982, In: Wien Hietzing
De: Giovanni bestattet am 9.9.2002 A:

an:
at:
décédé le: (Todesursache – cause of death – cause de décès)

im Alter von: Jahren (years, année) (Geburtsdatum – date of birth – date de naissance)
in the age of:
à l'âge de

mittels: Kraftwagen
is to be brought by: (Beförderungsmittel – means of transport – moyen de transport)
doit être transporté par:

von: über:
from: Wien via: Neu-Nagelberg (Gemeinde Gmünd)
de: (Absendeort – place of dispatch – lieu d'expédition) via: (Strecke – route of transport – route du transport)

nach: Friedhof U Vojtěcha, CZ 38901 Vodnany befördert werden.
to: (Bestimmungsort – destination – lieu de destination)
à:

Da diese Leichenbeförderung genehmigt ist, werden alle Behörden der Länder, auf deren Gebiet der Transport stattfinden soll, gebeten, ihn frei und ungehindert passieren zu lassen.

As permission has been given for this transport of a corpse, all authorities in the countries on the territory of which this transport shall take place, are herewith requested to let it pass free and unhindered.

Puisque ce transport du corps est approuvé, toutes les autorités des pays sur le territoire desquels le transport aura lieu, sont priées de le laisser passer librement.

Wien,
Vienna 22.6.2016
Vienne le

MA 15 - WD 81 - 022011 - 1/1

Der Amtsarzt/die Amtsärztin
Public Health Officer
Médecin fonctionnaire de la Santé Publique
Dr. in Christa Müller

Dr. Müller

Verbindungsbuslinie 116, Station Hietzing, Ausgang Kennedy Brücke
Straßenbahn Wien, 98, Station Hietzing/Kennedy Brücke
Buslinien 116, 98, 156B und lokale Buslinien

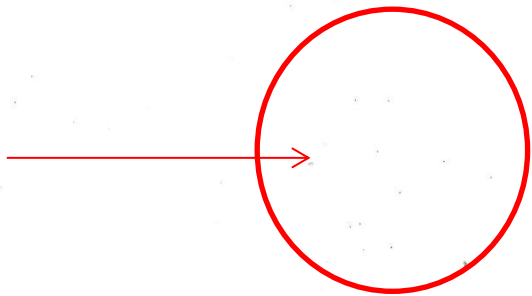
Doklady nutné pro převoz z Vídně do Čech,
strana 2

13	14	15	16	17	
30	31	32	33	34	
47	48	49	50	51	
~~64~~	~~65~~	~~66~~	~~67~~	68	
81	82	83	84	85	
98	99	100	101	102	103

8	
7	Kolář
6	BÜRGELOVA
5	HATUB
4	STROMEC
3	
2	KOCHA
1	DVĚSKVÝ

Právek: Blata
 Křiváček, Právek
 Pod Právkou 639

Volné místo pro hrob Váši Příhody
 na hřbitově ve Vodňanech, obrázek
 z plánu hřbitova

Foto volného místa pro hrob Váši Příhody
na hřbitově ve Vodňanech

Revue Váši Příhody

VI. Ročník ve Vodňanech 20.6.2016

Den Váši Příhody

den Váš i příhody

„Návrat Váši Příhody do rodných Vodňan“

26.6.2016 Vodňany

- 9:30 - zádušní mše v kostele sv. Jana Křtitele
- 11:00 - koncert v kostele Narození Panny Marie
- 13:00 - hřbitov u sv. Vojtěcha - uložení rodiny V. Příhody do nového rodinného hrobu
- 16:00 - koncert lauerátů soutěže Mistra Váši Příhody

Plakát ke Dni Váši Příhody, v den uložení
ostatků

foto:
display uvnitř vozu čd historicky prvního vlaku jménem „Váša Příhoda“ po odjezdu
z Prahy hl.n.

Foto: Pavla Žilová

Hrob v Hietzingu, foto:
Jaroslav Žíla

V průběhu exhumace, červen
2016, foto: Jaroslav Žíla

Ukládání ostatků ve
Vodňanech, červen 2016, foto:
Jaroslav Žíla

Ukládání ostatků ve Vodňanech, červen
2016, foto: Ladislav Helcl

Všichni účinkující koncertu ze dne uložení
ostatků, vpravo paní Pavla Žílová, Galerie
Vodňany, foto: Jaroslav Žíla

Hrob ve Vodňanech, 2018,
foto: Ladislav Helcl